

Andrzej Sądoliński

"Krakowskie lata Konrada Swinarskiego", Jan Paweł Pawlik, "Dialog" nr 1 (1976) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 19/2 (60), 207

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/V/ CZECHOT-GAWRAK Zbigniew: Z badań nad początkami filmologii. Wrocław 1975, Oss., ss. 186, Instytut Sztuki PAN. Zakład Współczesnej Kultury Artystycznej, zł 28,-

Omawiany okres wzmożonej refleksji naukowej nad filmem zamyka się w latach 1947-1961. Dokonując przeglądu dziejów tego ruchu, uwzględnia autor jego prehistorię (lata międzywojenne), a także zarysowuje koleje badań filmologicznych po r. 1961, od kiedy ta dyscyplina rozwija się jako szereg luźno powiązanych tendencji. Prezentacja najważniejszych problemów, jakie stawiane były przez badaczy z kręgu Instytutu Filmologii przy Sorbonie w latach pięćdziesiątych - zagadnień z dziedziny estetyki, gramatyki, semiologii i antropologii filmu - stanowi podstawę dla stworzenia bilansu osiągnięć filmologii oraz dla refleksji nad możliwościami dalszego rozwoju tej dyscypliny.

BP/60/77

M.G.

/V/ GAWLIK Jan Paweł: Krakowskie lata Konrada Swinarskiego. "Dialog" 1976 nr 1 s. 119-127.

Artykuł ujmuje działalność reżyserską K. Swinarskiego syntetycznie w jej aspekcie ewolucyjnym. W pierwszym okresie twórczości (1955-1965) zainteresowania reżysera koncentrowały się na współczesności (Brecht, Dürrenmatt), a poszukiwania twórcze dotyczyły stylu inscenizacji. W latach następnych (wystawienia dramatu klasycznego) problematyka artystyczna wzbogaciła się o zagadnienia: scena - rzeczywistość, "dwuwartościowości dziania się scenicznego". Pierwszy nurt repertuaru romantycznego Swinarskiego to: "Fantazy", "Sędziowie", "Klątwa" (układy historyczno-społeczne determinują problematykę moralną), drugi: "Nie-Boska", "Dziady", "Wyzwolenie" (konstelacja historyczno-polityczna przepuszczona jest przez filtr silnego indywidualizmu). Tu właśnie Swinarski wypowiedział się najpełniej; znalazło to swój wyraz w wielowarstwowym i wielopłaszczyznowym przedstawieniu rzeczywistości "teatru i świata".

BP/60/78

A.S.